

הוספות ובאורים

מספרי כ"י של ר' אברהם אבולעפיה.

ענין הנבואה.

(א) הנבואה הוא ענין שכלי הוא אהבה לה' אלהינו ה' אחד וזה ידוע שהוהבי הנבואה הם אוהבי הש"ת וגם הם אוהבים לפני הש"ת ואין ספק והם הם הנקראים חכמים ונביאים. וראה והצן אוהבים צדי נבואה ור"ל אוהבים נביאים אוהבים והמעלה הזאת צעלמה היא עצודת הש"ת מאהבה. ודע והצן שכל מי שידוע עם הש"ת רוחו רוח הקדש בקרבו והשפיע לו מטובו והעירו והניעו והכריעו השפע הקדש ההוא להשתדל אחר ידיעת הש"ת לקדשו ולמען ספר שמו בכל הארץ. ודע והצן כי המתנבאים צדיעת הש"ת הם המתאהבים עם הש"ת. ועתה צדי אס תהרהר בלצדך לאמר מתי אעלה גם אני במדרגה זו עליונה והנה עמי מונעים רבים בעין מוג החלש שהוא מונע מצעי ואין תחצולה להפכו עד תכלית המעלה וגם מונע עניות המחייבים רדיפת המזון והלבוש ותקון הצית שהם ענינים הכרחיים צעמידת האיש זמן אחד, גם מונע הגלות צהיות האדם עצד נמכר ומשעבדים אוהו צעצודה קשה צחומר ובלצנים וכיולא צאלה ענינים רבים, זה אני נשצע לך צדי שכל המגיעות האלו הם נמשכות אחר הילר הקשה הרע הלוחס והמפתה אותך עד שתמות צלי חכמה וצלי דעת וידיעת השם ואתה מתבללך צחומר

ובלצנים עד שלא יתנו לך חלק לעוה"צ. אך אס יש אלהים עמך ראוי לך שתחשוב כי החכמה מזון הנפש ואס תחקר החכמה היא חכמה אמתית תמות הנפש מיתה משונה, הכרת תכרת הנפש ההיא עונה צה, ואס לא תחקר החכמה האמתית מונך אז תחיה כי עליה נאמר כי היא חייך ואורך יעיד. וכאשר תחשוב כי צאין הלחם שהוא מזון הגוף ימות הגוף בן ראוי שתחשוב על החכמה הזאת. וראה והצן כשהאדם רעב אינו ראוי שיאמר איני אוכל עד שיציאו לי מטעמים משונים אזל ראוי שישמח צמה שהגיע לידו מן המזון לעתו כדי שיקיר רעצתנותו שהיא קצת תמות, וצהודמן לו מטעמים הרצים יטצע מהם כדי שפוקו, בן תעשה צדי מן החכמה האמתית אס תרעב מונה ותקלל אלהי דין הוא שתשצע מונה ותרוה למאונך כפי הנמלא כדי להליל כפסך משאול מטה, כי אחד המרצה ואחד הממעיע ובלצד שיכוין לצו לשמים, והוא שיסתדל המשתדל תמיד להעלות לצו אל החכמה ואז יסיגנה מן החכמים מן הספרים הקדושים צכל יום כפי יכולתו, ואל יחשוב לומר אני צדי לשמים וכל מה שאני עושה לשם שמים והוא אינו מענין שיציאכו המעשה ההוא לידי חכמה האוהבת הש"ת ואינו יודע כי התלמוד מציא לידי מעשה ואין מעשה מציא לידי תלמוד ואינו משים צדעתו שהמעשה קל אפי' לנערים וכ"ש לצעלי השכל ותלמוד אשר צו חכמת אלהים קשה אפילו לזקנים כ"ש לצעלי הדמיון השקרי וחושב כי מעשהו מקוצל מפני דצור פיהו או מפני דמיון שקרי צדוהו לצו כי אין מעשה טוב צעולם אלא על ידיעת חכמת המעשה ההוא ואז מקוצל לפני הש"ת לא במלות אנשים מלומדה. וראה והצן איך הרמיזו חז"ל הבנין צאמרס הגוים אין להם ע"ז ואדרבא אנו רואים שכל השתדלותם וכל מעשיהם צע"ז אלא מחקרן ידיעת ענינו כאלו אינו ראה המעשה צלא ידיעה אינו כלום, הלא תראה שקוף דצרי חז"ל מעשה אצותיהם צידיהם וזהו מלות אנשים מלומדה. ודע צדי שכל המונע עלמו מזה ואינו משתדל

בחכמה הזאת לדעת מעשה אלהים לעשותו כמשפטו ואם לא כולו לפחות
מקלתו, דע כי המניעה ההיא מלד הילכה"ר המומית החיים והאלהים יציאהו
במשפטו על שלא צחר בחיים, וצליירך זה צלצך לא יונעוך מונעים כלל
מלצקס החכמה שאתה יודע המונעים הנזכרים אלו צקשו למנוע ממך מזון
גופך לא היית קוצב אלא היית לועק להקצ"ה ולצריות לפרנסך וגם היית
בורח מן העיר לעיר ואלו היה לך צאפשר לפרוח צאוויר היית פורח וכל זה
כדי לצקס מונוך מכל לך ופנה וכל זה לקיום הגוף הנמשך אחר הילך כ"ס
וק"ו לקיום הגפס, ואלו יעזרך השי"ת צזה הליוור השכלי לקצנו ולהאמינו
ולהמשיך אחריו צכז יכולתך דע שלא ימנעך שום מונע הן עוני הן גלות
ואפי" אם היית אסור בבית האסורים מלצקס החכמה והצינה והדעת
שהוא מנך צקס קלוות, ונני הוא השוטה הגם והעצ שלא היה צורה מן המות
צחכירו ונהות המות אשר הוא ירידה עד תהום רבה, אצל מפני שרוצ צני
אדם אינם יודעים להצדיל צין החיים וצין המות אצל יהסצו מחסרון ידיעה
להפוך החיים למות ויצרחו מן החיים ויצחרו להם חיי שעה ויתעסקו עסק
גדול ויערחו טורח גדול להמית עצמם צלא זמנם להנחיל לצולתם ממונם ואלו
לסוגאיהם או לצניהם כדי שישיגו החיים הפחותים ההם אשר העת שולט
עליהם והם אינם יודעים שואתו הם וכל אשר להם, ודע צני צצקצה זו
בשכחים חיי עד שכחה גמורה עד שוצב אל החשך אשר צו צחרו וע"ז הנציח
לווח ואמר הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך
שמים מר לנותוק ונותוק למר, ואתה צני חס הכס אתה ואוהב השם צכל
לצצך שים דעתך אל השרש אשר ממונו, חלצת ודע כי מוכא הכבד צלצת
ומאור השכל נשפעת ומללם אלהים, ודמותו בצרחת ומשפטו אמתה וצניחו
במלאת ולא לצטלה צחת לכן שוצה חלי כי גאלך קדוש ישראל שמו הקדוש
פארך, ושוע צני דצרי אלה וקשרם על גרגרותיך וכתצב על לוח לצדך, לוית

מן הם לראשך וענקים לגרגרותיך וצטח צהסם ולא צאדם כי ארור הגצר
אשר יצטח צאדם וזה תשתדל יומם ולילה להגות צתורת ה' תורת משה איש
האלהים צחכמת אלהים ולקרוא צספרי הנציחים צתצונה ולסורר צדצרי
כתוצים צדעה ולגרום צמאמרי חכמים ז"ל צעיון זך ושכלי ולהסתכל צמגורת
המקוצנים צשכב אלהי ותמלא הענינים המצוקשים מהם ותמלא כולם לועקים
על חסרון החכמה ועל פחיתות המעשים ועל מיעוט הצינה כי הין חכמה
ואין תצונה ואין דעת ואין דבור ומעשה צתורה ונציחים וכתוצים וצכל דצרי
חז"ל שאין צהם חכמה תצונה ודעת, וצעשותך זה שים לצך איצרי כן לדעת
חת השם הנכבד והנורא ית' וחקקו צלצך חקיקה שאין לה יחיקה, כי ע"ז
אר"ל צהשמות הקדושים אינם נמחקים אשר כולם מורים על ליור אלהים
ואיך ימחק המלייר אחר שאין המלויר נמחק, ואל תזכיר השמות מפיק צלא
כוונה אצל קדשם וכצדס והסוצ שהם מלאכי המליחות ומלאכי השי"ת השלוחים
חליך להעלותך למעלה למעלה ולתתך עליון על כל גויי הארץ וראו כל עמי
הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, וזה היסוד ההזק חני מוסר צידך
ולדעת אותו ולחקקו צלצך השמות הקדושים וכל התורה כולה וכל הכתוצים
והנציחים כולם מלאים שמות ודצרים כוראים וחצר זה לזה וליירם ונכס
וצחנם ולרפס וחסוצ שהם כתצו המלך ששלחם חליך למען ייטצ לך והארבת
ימים, ושח ותן צהם משח ומתן זך וצהיר ונקי וצר חשוק מכל הניח ופשע
ומחוקה מכל אשונה ועון ורשע, ועתה הגיע העת והזמן להעלותך צמעלת
באצה להיוחד אהוצ למעלה ואהוצ למטה ותתחיל ללרף תחלה שם יהו"ה
והסתכל צכל לרופיו והעלהו וגלגלהו בגלגל החוזר חלילה פנים ואחור כמגלה,
ואל הניחהו כי חס צראותך ענינו גוצר מרוצ תנועה מפני צלצול דמיונך
וגלגל רעיונך והיה כאשר תניחהו עוד תסוצ אליו תשאלנו ועד הגיע צידך
דצר חכמה אל תעצנו, כי ראשי תיצות וקופי תיצות וגימטריחות ונוטריקון

ולרוף האותיות ותמורתן ומסקלן והכרת לורתן ודיעת שמותם והצנת עניניהם ולעשות מן התיצה ח' תיצות הרצה ומתיצות רצות תיצה אחת הם הם אמות קצלת הנציאים ועל ידי ידיעתם קרא אל ה' ויענה לך כי תהיה מלורף עם ממליח שלו, ועתה בני סוד ה' ליראיו וזריתו להודיעם, מי שהוא ירא שמים וזריתו שלם יודיעהו זריתו ואם לאו יסתירהו מלפניו כי לא נאווה לכסיל כבוד.

(ב) שלח יד ברואה להשיג נבואה ורוח נכאה תחיה כמו רש מרומים תעיין ולב רם תזיין ובשיר שתהיין עסיסיו במדרש היה שיש בזקנה בהוד זיו שכינה וצורת לבנה בגט זה מגורש משול על יסודות והגר עתידות ודבר בחידות כחכם וחרש פרי לב בצלמו כך יה בעצמו ביוד הא חתמו ונטע ונשרש מגוף עז מצורע ביצר שמו רע מזהם בזרע ונקפא ונקרש רצונו להמית הויה מרומית ויעץ בתרמית ורצה וירש שאל צור ודתו אשר על עצתו מבקש המיתו וחקר ודרש יצוחצה לשון צח בפיו שח ונצח והרג ורצה ושקט וחרש המון עם תחיה בשם יה ותהיה מדלג כאריה בכל עיר ומגרש וסוד הבחירה תגלה בתורה וכח גבורה בחכמה מפורש הרוג גוף מפולש באפר וחלש רכבע"ב משולש בשם המפורש:

(הסיר הזה כמלא זראש ספר חיי העולם הצח פירוט עם המפורש, ואגלה וסתרוו זהירותי האלה: הסיר יס לו י"צ חרוזים כמספר ג"ט, זכרון הראשון רומז צמלת "תחיה" על שם יה ומלת "רכ" צתמורתו היא טר. זכרון הצי ומלת "רכ" רמז על שמו חזרהם לו חזרם ויין צגייתו סבעים. זכרון

הה' חומר טצטמו חזולעפיה צקופו נטרס טס יה לו יוד הא. זכרון ה"י מכנה את עלמו "המון עם" מפני טטמו חזרהם וזכרון האחרון קול קורח וחומר: רכז ע"צ מטולט כלומר טס טל ע"צ מטולט היולח מפסוקים ויסע ויצא ויט ומספרו יר"ו).

(ג) רוח נבואה הוא מלמד בעלי זרע קדוש עליון בחכמה יעלה ירוץ אנוש צדיק ונשגב עם כלי חומר וצורה הם שניהם גואלי יום יום שני עדים יעידון בי עלי ידע לבני סוד והכיר נחלי היא נאצלת באמת מערפלי עיני ולבי נשרפו מגחלי ואתנה דעתי להחפיר שאליו לו יאמינו לי ולא למבלבלי מורים אגק זמק"ם ספק"ש מעגלי הם הם מגלים החלום ומגלגלי במ נבראו ארבע יסודות כוללי אנשי אמת שם קדשו ומהללי

מדע להשאיר הוד יקר תפארת רומה להשתכל בדת נמסרת אמון תחלתו מאד נסתרת הדם שופכי דם באש בוורת הודי הכי נפשי אמת חוקרת נפש חכמה נקראה נשארת בינה בהזכרת שמם נזכרת ו"ו ה"א ויו"ד ה"א שומרי משמרת אותות ומופתים על אמת נכרת הדת בקוראם לבדיל עופרת חכמה בדרכי ב"ד וחי"ל נעצרת יד הנבואה עם לשון אגרת יו"ד ה"א וה"א ו"ו בו כתב אדרת מראה נבואות פה קח פרסרת:

הזכירו יה ופעולתו
הכירו יה בנשימתו
כי הוא חותם עושה רושם
חזון נסתם מזכירי שם:

(השי) הזה הוא סוף ספר חיי העולם הבא, ומה שכתב בחרוז הדי:
חומר ולורה הם שניהם גואלי הדם, פירוסו שסם יו"ד ה"א ו"ו ה"א בגימ' דם ומדם זכרי ומדם נקצי נתהוים חומר ולורה ולורה בגימ' ח"ה, ובחרוז הדי רומז במלות "יום יום יעידון צ"י" על מה שכתב בהקדמת הספר ו"ל שם: אין הכונה בכולם [כלומר צסם צן "צ וצן ו"צ וצן ע"צ היולחים משם העיקר צן ד' אותיות] אלא להשיג צס ג' מעלות הנקראים אללינו ג' פעודות הנודעות מקוד היום היום שני ויאמר משה חכלהו היום כי שצת היום לה' היום לא תנאלאוהו צסדה. ועיין אדרח זועח דף רפ"ח ע"ב).

(ד) הנה נודע בקבלה נביאית אלהיית תוריית שצעת שהחכם המטכיל מלרפס אלה עם אלה ישפיע עליו שפע רוח הקדש, וזה לך האות צעיינך באותיות הקדושים האלה באמת ובאמונה וצלרפך אותם מה שצראש עם הסוף ומה שצקוף עם הראש ומה שצתוך עם הראש ומה שצראש עם התוך ומה שצקוף עם התוך ומה שצתוך עם הסוף וכן הענין כולו לפי זה הדרך יגלגל כל האותיות אלה פנים ואחור צנגונים רצים ויתחיל צנחת וימחר עוד וירגיל עלמו עד שיהא צקי מחד צחלופיהם הלרופים זה צזה ולריך לו ג"כ שיהא צקי מחד צסתרי תורה וצחכומתה כדי שיכיר מה שיוליא לו צגלגולי הלירוף ויעורר לבו צמחשצות הלירוף השכלי האלהי הנצואי ותחלת מה שיעשו לו מן הלירוף צהצצודדתו תתחדש עליו פחד ורעדה ויעמדו שערותיו ויזדעזעו אצרו, ואח"כ אם יזכה תעצור עליו רוח אלהים חיים ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וצינה רוח עלה וגצורה רוח דעת ויראת ה' ויראו לו כאלו משחו כל גופו וצראשו ועד רגליו צשמן המשחה ויהיה משיח ה' ושלוחו ויקרא מלאך האלהים ויכונה שמו כסם רצו ש"די"י אשר כנהו מיעיני שר הפנים. מיעיני הוי"ו גי' ש"די"י (ס' חיי עוה"צ).

(ה) והנה אחרי שהאותיות מתגשמות בצורות מלאכ"י השר"ת היודעים מלאכ"ת הש"י"ר והם הלויים שהם בצורות אלהים הנה יולידו צקול רנה ולהלה ומלאדים צקול עניני העתידות ודרכים חדשים ומחדשים הנצואה צתור"ת סו"ד נסתר ונע"לם ומלויים הם לנציא לכתוב משלים וחדות ולפעול פעולות זרות נראות לצני אדם הצהמיים שהם הפך האמת כענין אשר הלך עצדו ישעיה ערום ויחף וכיולא צו עד שיאמרו חסרי המוח ריקי דעת אויל הנציא משגע איש הרוח ואפילו אם תאמר כי ענין ערום ויחף הם משל שראה נציא ולא ענין שקרה לו באמת הנה צעל ברחף אחרי שכתבו הנציא צספרו מפורש ולא הגיד לנו שהוא משל יחשצו הפתאים כולם שהם חכמים צעניניהם שהענין כך הוא בפסונו וילעקו אל החכם האומר שהיה משל וקרואוהו מין ואפיקורוס על שאינו מאמין השקרים אשר הם מאמינים אשר לא היה כוונת הסם כדצרו, ולא כוונת הנציא צכל מה שיכתוב מהענינים ההם צמשל לדצר מכל זה שחשצו הם, וכל זה גרם היות החכמה חותם צתוך חותם נסתרת ועמוקה מחד, הכסילים לא יכירו כוונת החכם מכל מה שעושה ולא יצו דצר מכל כוונתו צספריו והסתיקה אללם מעולה מדצריהם. (ס' חיי עוה"צ).

(ו) . . . . . וזו הדרך שהיא לצדה דרך הנצואה עד היות שמה קבלה ג"כ אעפ"י שהיא רחוקה מלד אחד מן הקצלות הראשונות המקובלות להמוכנו ולחכמינו על כל פנים הקצלות ההם הם צעלום שרשי הקבלה הזאת המאחדה והם יסודותיה ועקריה שאלמלא הם לא היה איפשר שתמלא זאת צעולם צשום פנים ואין כן מזה הלד שני המינים המזכרים הם הקרוצים מזה הקבלה, ואמנם הלד המעיד שהם רחוקים ממנה גם כן היא היותם חושצים שאין אחד מה שקבל זהו מן התורה והמלוה שום דצר ומה שהוא אחד מהם הוא התכלית האחרון . . . . .

הנקראות מדת יום ומדת לילה מתהפכות לזכות האדם והעולם ושערי ג"ע
פתוחין לכל לזכא זו, כסוד וישכון מקדם לג"ע את הכרוזים ואת להט החרצ
המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים, אשר קודו עץ הלו"צ [פ"י החיים
זג"י הלו"צ] והוא התמר וע"כ כתיב כפת תמרים, כפת כתיב כף זכות וכף
חובה, מדת רחמים ומדת הדין, וכל תמ"ר שמ"ש [פ"י תמר זג"י שמ"ש] וכל
תמרי"ם שמשי"ם, וכל שמשי"ם שלישי"ם, וקודם הכ"ל שלש"ה [פ"י הכל
שלשה זג"י תמרי"ם ושמשי"ם ושלשי"ם], ועל זה הגויים משקרים שהם
מקשרים קשר משלש, וקורין הכל אחד, והוא כלל ספק שלשה מינים משלשת
מיני עלים לוחחים, והניטל מהם כלתי מפרנס, כלומר כלתי נפש, שכן
מפרכ"ס זג"י כפ"ס, ואעפ"י שהתמר מורכב בעלותו וצירידתו, כי בעלותו
קוליו כלתי מזיקים, וצירידתו מזיקים למי שיעציר ידיו עליו מעלה או מטה,
כסוד מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו, ואעפ"י שמוליד פירות מתוקים
כדצ"ש תמרים, וכל דצ"ש ח"שה [פ"י דצ"ש זג"י ח"שה], והיא ח"ש שהשמש
פועל זו וממנו תולדתו ומליחותו והיא הלורה המתוקה, צמטגל ח"שה היולדת
מכח טבע מהירות התנועה וטבע מוליד החום הטבעי אשר הוא מקום
הלורה וקוד הדי"ן, כל"ו אח"ד [פ"י הדין זג"י כל"ו אחד], וע"כ קוד הדי"ם, והוא
צמינו עץ קטן, ופירותיו דקים ועגולים, ומועילים לרפואה והם שמורים,
וזאת היתה כונת נטילתו לקיומנים ידועים, והם סקוד הדי"ן, יו"ם אח"ד,
והוא קוד היום הראשון שצלינו שלט כוכב צראשית הילירה על דרך כל"ש
חל"ם צראשי לילות, וציומו שלט חמה על דרך חל"ם כל"ש צראשי ימים,
וע"כ כוכב שם כללי לכל כוכב, ושם פרטי לכוכב חמה שהוא צעל הליור
והחשצון והקפירות, שזו היה ראוי לצרחת העולם הכולל ספר וספר וקפורה,
ועוד שקודו כ"ו כ"ז, זה שם הקדש, וזה שם הקדש, וצקוד יהו"ה יהו"ה
[פ"י זג"י כ"ו כ"ז] צקוד יו"ד ה"א, [פ"י יו"ד ה"א זג"י כ"ו] כי היום נחלק

צ"צ שעותיו לדי חלקים, וע"כ נאמר ויהי ערב ויהי צקר יום אחד, פעם
לחלה ופעם לחלה, אם לחלה צרכה ורחמים וזכות, ואם לחלה קללה ודין
וחובה, וקודם דצ"ר חז"ק [פ"י ראשי תיבות: דין צרכה רחמים חובה זכות
קללה], וזה פרי דק אחד, ולריך עיון דק ותנועותיהם עגולות, שמהלכס
חכ"ל של"ם חלילה, ותועלת רפואתם נכתבים בעגול באותיות
יחורות, והמגלס יצין קוד גלגולס, ויריח צם ריח תורה, וע"כ היה הדם
שהוא צעל ריח, וקוד מדת הדין, מדת הנצוהה [פ"י מדת הדין זג"י מדת
הנצוהה] ונצוהה שז לעולם אור שנצרח ציוס הראשון שהסם גנוז ללדיקים
לעתיד לזכא, ועכ"ז הנה תדע שנמלאו צמדת הדין שני הפכים, והם הגמול
והעונש, גם שני הפכים כוללים מות וחיים, ונחלו ציד לשון הקדש, שהם
מורים על מהות הנצוהה.

ואשר תדע כי שני הענינים ההם הם מדות הנציח, אשר לו דמות
חכם, והוא דמות מיוחד [פ"י הנציח זג"י חכ"ם, מיוחד], מה שאין כן
צטאר צני אדם, והנה כל נציח יודע מהות המות, ומכיר חותם גנוז, אשר
הסם חתם וגנוז צו מות וחיים, ושם השירה ג"כ לעד, והיא התפלה אשר אינה
חוזרת ריקם מסוד י"ג מדות של תצונה, אשר עליהם חותם י"ה חתום צאחד
[פ"י אחד זג"י י"ג], והוא ישיצנו, והוא קוד האתר"וג, שהוא צת"אר ח"חד
והוא משמחיל, ומחזיר חש למי"ם [פ"י משמחיל הוא ע"פ תמורה ח"ש
למי"ם], גם מחזיר מי"ם לחש, לפי קוד המדות, ואם הצרכה על הלו"צ,
מעני שהוא מימין, והוא הגזוה שצמינו, אעפ"כ הנה די מינים שצלו"צ
מעכצין זה את זה, כי זהו אמת שאם לא ימלאו ארבעתם, ולא יהיה
מלוי כל מין מהם להורות על הנהגת קוד כל מין, ואי זהו משמחיל ואי זהו
מימין, לא יוכל המשכיל המקוצל להצין קודם כאשר הוא, שכל אחד מורה
ענין מופלא. אמנם השלשה נקשרים כאחד לעולם ומימינים לעולם

ואחד לצדו עומד ואינו נקשר והוא משמאל לעולם, ואע"פ שאינו נקשר
הוא מחובר ואינו כלום בלתי חזריו, וגם הם אינם כלום בלעדיו. בי התנועות
האמתיות נמלחות בארצות. והנה עתה ארמוז לך סוד גדול על מלוא זה
ואודיעך שזה הסוד נרמז לנו על סוד השם המיוחד שהוא יו"ד ה"א.

דע כי ח"י השם ככל השם [פ"י יו"ד ה"א] שזה צמקמר לשם מלא
יהו"ה], ואמנם ד' אשר באמצע והוא בתוך ארבע אותיות ההעלמה, הוא
להורות על ארבעה מיני המליחה אשר בעולם כלו, והנה החזור הוא החותם
הנכתב בשלש אותיות לפי ספר יצירה, והלורה הדקה המורה על האילן
הקטן שצמינים היא לורת י' אשר לורתו היא הקטנה שבכל לורות האותיות
אשר אלו הארבעה כוללים כל מקפרם יחד שקודם כ"צ [פ"י יו"ד ה"א] צגיי
כ"צ] כנגד כ"צ אותיות, וגם כל המקפרים צנויים על אלו הארבעה לצד,
שם צמערבה הראשונה של כל מקפר, והם ראש תוך סוף, והנה סוד.
שהוא ג' נקודות מורה על כלל המליחות, וע"כ לריך להיות ההדס משולש
צענפיו, והלורה המורה על לורת הלולב שורתו לורה ארוכה ישרה [פ"י
לורת ו] והוא הגזוה שצמינים האלה הארבעה, והוא ג"כ מורה על גזרות
העולם צעם קלוות צלורת ארך ורחב וגזוה, הכוללים מעלה ומטה, פנים
ואחור, ימין ושמאל, והגזוה הכולל מעלה ומטה, מורה על לורת השכינה
בעליה וצירידה, ויעל אלהים, ומטה עלה אל האלהים, וירד י"י, עולים
ויורדים, וצירידה קולים, וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל, כאמרו הנה
נרדה ונצלה שם שפתם, הרי קולים ודרדרים, ארדה נח ואראה הבלעקתם
וגו' הרי חוחים וקמטונים, כי ירדת השכינה היא צמדת הדין, וצרדתה
לעוזה עושה מתוקים בדצט, וצרדתה למשפט ולדין דרדרים וקולים עמה.
והיה ראוי א"כ להיות הלולב הפוך לפי זאת הלורה שליירנו, אצל מפני
שלורת האדם הפוכה, כי האדם אילן הפוך, הדין הוא להיות הלולב כן

צלורת חכמה וצינה וצלורת חמה ולצנה [פ"י חכמ"ה וצינ"ה הם ע"פ לירוף
כמו חמ"ה ולצנ"ה] שהם מלך אחד מלאכי אדם לטובה, ומלך אחר מלאכי
אדם לרעה, ואז הם מלאכי הצלה, הרי קולים ודרדרים, כסוד קללת וקוף
ודרדר חלמיח לך. ואמנם הלורה המורה על ערצה היא לורת ה', והעולם
הזה נצרח צה"י שאין בעולם הזה לא טעם ולא ריח, ולא תולדת פרי מר או
מתוק, כי בלו הצלים וגלגולים, גם לא נצרח אלא אחר העוה"צ, וסוד שם
י"ה לעדות, כי העוה"צ נצרח ציו"ד, ובהתחזר ה' ליו"ד כלומר עניני זה
לצא, נתוסף בה לזה על יצירתו הראשונה ומתחזר אל יו"ד ואל ה"א ואל
ו' שהוא שם החותם ונשלם השם צו יהו"ה, וע"כ ה' בפול צעם, ובהזכרתו
נזכר עם א' צעם ה"א מלא, וכל ו' לצדו הוא ה"א מלא, וכל ו' מלא הוא
ה"א ה"א מלאים. וסוד חזרם הו"א כי הוא תשלום חלי השם והוא תשלום
הכס"א מן כס וראשו וקופו ה"א, וקודם הכס"ה, צקוד א"ך ה"ס [פ"י
אחיה צג"י א"ך ואדני צג"י ה"ס] ואם תצינהו ה"ס, כי סודו כסו הראשונים.
אצל סוד יהו"ה אח"ד [פ"י מקפרם עולה לכ"ו וי"ג סך הכל ע"ל] גלו והוא
יו"ד ה"א ח"ה. וממנו אהי"ה ח"י. וידוע מן ה"א היחוד כי הוא א"ח יהוד"ה
[פ"י ה"א היחוד ע"פ תמורה הוא כמו א"ח יהוד"ה] כלומר כי הגזורה
שקודה ארי"ה. והוא רי"ו, [פ"י גזורה צגיי ארי"ה וארי"ה צגיי רי"ו] שהוא
מקפר האותיות של שם ע"צ ג' פעמים ע"צ], גור אריה יהודה, ואחד היה
ואז יהיה, והוא אהיה, והוא א"י ה"ה, והוא י"ו ה"א, וי"ו ה"א הי"ו והכל
הוא י"ה, הוא זה, הוא הוד, והצן כל זה. והתנועות של הזכרת השם בסוד
אותם התנועות הנזכרות צלולב. תנועה למעלה בחולם, ותנועה למטה בחירק
צלורת תנועת מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו, ותנועה לפנים ולאחור
לימין ולשמאל צשורק צן ג' נקודות שהוא צמטיכה ישרה מימינה לזכות מעט
צטובה אלל המניע, וצקוף שלורתו קו ישר מימין ומשמאל צלורת תנועת

מוליך ומציא למי שארצע רוחות שלו. ואולי תאמר לפי המנהג שאין תנועה
לימין ולשמאל, וכן הוא מלד אחד צאמת לרי שהיא צפתי נקודות יושבות
שהן כנגד שתי נקודות אשר לשני קדמי הגבל שצליהם מתגלגלים כלם,
כאמר אמת שכן הוא הדבר, אצל התנועה הימנית והשמאלית היא צלורת
קמץ אשר נקודתו צאמלעו, ולפעמים העולם משתנה צקצת הנקודה האמלעית
שהיא התורה והחכמה ככתוב ועץ החיים צתוך הגן. ופי' צמליעות גינתא,
והוא ע"ץ חכמה, וקודו לל"ם החיים [פי' ע"י לירוף האותיות עץ חכמה
דומה לללם החיים], והנה התורה ללם ודמות [פי' תורה צגי לל"ם ודמות]
והיא אמלעית וקודה ע"ץ אמת"י כי עץ חיים היא למחזיקים בה, ואם היא
עץ המות [פי' המות כמו אמת"י] ג"כ כאמרו עליה כי רצים חללים הפילה
ועלומים כל הרוגיה, וקוד חללים חכמים צגי, וקוד עלומים צגים [פי'
עלומים צגי דברים], כי חכמי הדור ודברי הדור שאינם יודעים את השם
חושצים שהתורה בלה גופנית ואינה על דרך האמת כך כמו שהם חושצים,
אצל צאמתתה היא רוחנית וצמל"ה גופנית. וקוד ורוח אלהים מרחפת על פני
המים ואין מים אלא תורה. ואמנם קוד מרחפת כוז"שת, [פי' צגי"ו] וקוד ע"ל
פי"י המים, מיכ"י המפ"על [פי' צגי"ו] הכוללים כ"ל הנפעלים, וכאלו אמר
הכתוב לפני נקתרו ורוח אלהים כוז"שת כל הנפעלים. גם קוד אחר שוכצ"ת,
גם קוד אחר רוח"י, מרחפת צתוך כח אלהים, כלומר ורוח אלהים צתוך
רוח אלהים, וקוד צתו"ך, כות"צ, והוא קוד גדול [כלומר קולמוס ודיו וכתיבה
ואותיות הם משלים לאופן הצריחה כמו שכתב המחבר צכמה צקומות מקפריו]
והוא אמרם ז"ל ראה מטרון שיושב וכותב זכיותן של ישראל, והוא ג"כ קוד
מרחפ"ת, שכותב [פי' שכותב צגי מרחפת], ודעהו, כי איני רשאי לגלות
יותר מזה מפורש, אצל תצין זה מאמרו על פני המים, ומאמרו על פני
תהום, צקוד קר הפנים [פי' על פני תהום צגי קר הפנים], והראשון

המשותף עם החשך, פעלו פעל המיניות, אשר הוא על פני תהום, שהם
פני המות מעלם המות וקודו מהמשוש [פי' פני תהום ופע"ל המיניות
ופני המות ומהמשוש הם שוים צמספר וגם צאותיות ע"ד הירוף] ומש"ך
ע"ל פני תהום ומחש"ך צנפעלו"ת שכת"ו חשו"ך שוכ"ח, שהוא שוכח
המות פעמים, ושמו פתי עם חכמה, ועליהם צנה והקט, ודרוש ומקור
ותמלא, כי קוד שמו פתי עם חכמה, וע"כ לפעמים פעלות המין, ודע זה
שהוא מורה קוד ההשגחה אמנם קוד והארץ היתה תהו ובהו תמלא קודו
והארץ היתה ומהשכינה [פי' תהו ובהו ומהשכינה עולים צמספר אחד שהוא
ת"ל], כלומר היתה מזכר ונקבה [פי' מהשכינה צגי מזכר ונקבה] שקודם
שמי"ם, והוא קוד נקתר אחד, כי הוא שם האדם הכולל כל שם וקודו שם
ו"רם, והוא שם אב ואם [פי' האדם צגי יו"ד ה"א וה"ו ה"א וא"ב ח"ם או
מספר ד"ם צגי ג"כ יהו"ה ח"ם, הוא נכתב צלי חל"ף] הכולל מעפר, גם
משכ"ל [פי' מעפר צגי ג"כ משכ"ל] העפר פתי, והשכל חכם, והקוד רוח
אלהים, דם צדס, דם מילה צדס החרצ מתהפכים, והחרצ הוא חרצ עשו,
והוא ער"ל המי"לה, ושניהם מי"לה ערל"ה, אל מוגלה ערוה, אך המגלה
הערוה, ד"ם שמו"ו, וש"ם ד"ם, ושמוגלהו הוא המשגל, הוא אל חש [פי'
שמוגלה דומה להמשגל והמשגל למלחש ע"י לירוף האותיות כי ח"ת עולה
צמספר ה"א גימ"ל] הוא חלוא צשמו, וע"כ הוא חייב מיתה, שפותח צי"ת
החיים שהוא [פי' צגי] צי"ת חכמה, ומתוס צשערים שהוא כח הצתים,
כשעושה זה שלא לשם שמים, אצל חם עושהו לשם שמים הוא זוכה ומזכה
את הרצים, ואין ספק שאלה החכמות העלומות שהם כלם נפלאות נקתרות,
לא יצין מהם דבר איש צלתי המקוצב מדרכי ספר ילירה והמצין קתרו ודרכיו,
אצל שאר החכמים שצדורנו זה לא יוכלו אפי' להסתכל צו כאשר יסתכלו צו
שאר צגי אדם, אבל יראה לחכמי דורנו זה יותר ענין זר מאד מכל

דבר זר שבכולם, ולו שמעו לקול קלח חכמי הקצלה, ושמעו דעתם להצין
צאמת כאשר הוא אין ספק שהם היו ממהרים לקבל האמת יותר מזולתם.
וע"כ כל מה שחדר בו חני צזה הענין אינו אלא צעצור דעת חכמי הקצלה
לצד, וצעצור דעת כל הנמשכים אחריהם י"ח י"ל.

ולפיכך אומר כי השם הזה הנכתב אחר הדברים האלה קודם
הראשון הוא נודע ומספר תיבותיו, וענינם הראשון הוא היותם כלם צבאלם
לפי מספרם המוכרח קד"ם [כלומר י"צ פעמים י"צ פי"ט ס"ס צן י"צ] והרמז
קד"ם מפעליו מאז, ונחלק עוד זה המספר לשני חלקים וקודם חלק"ו,
והוא חלו"ק ע"צ ע"צ. וקודו לקו"ח את ספר התורה. חלקהו עוד לג' חלקים
הם מא"ז והם כוכ"צ ח"ל יוצ"ל ולצ"י. מ"ח גם ח"ס, והכל לומ"ח מחו"ץ,
מחז"ה חלו"ס, חדלו"ו פרזון צישראל חדלו, וקוד פרזון, יו"ס רפ"ז הכודע
מהי"א רפ"ז, שהוא קוד שוב המחזור לחזור. ואומנם חלקהו עוד לדי חלקים
עולים ל"ו ל"ו ל"ו. ועוד חלקהו לוי חלקים יעלו כ"ד כ"ד שש פעמים
כ"ד הם קמ"ד. וסימניך ושנתי כדכ"ר שמותיך וכו', והקוד שמות"י כ"ד
כ"ד, והם הם שמותיך של שמות, והעד ושעריך לאצני חקדה וכל גזולך
לאצני חפץ, וזה כלו תצינהו מספר ילירה שקורא לתיבות שערים, שהם
ל"א שערים, וקורא לאותיות אצנים כאמרו שתי אצנים צונות שני צתים,
שכל חכם מאוניץ שהאותיות הם יסודות העולם לפי הקצלה כאמרו כ"צ אותיות
יסוד, וכן התורה קדמה לעולם כאמרו ואהיה אללו אמון ואהיה שעשועים
יום יום משחקת לפניו צבל עת, וקוד חקדה הוא קוד גדול, והוא נביאים
לנביא [פי' חקדה צגימי קי"ג כמו נביאים] כי מהם אדם מתנבא צאמת. וכל
גזולך, יש גזול לשכל האנושי והוא המקום הנקרא חפץ, כאמרו ועת לכל חפץ
תחת השמים, וכן חפץ הי' צידו יללח, כי אין הנביא מגיע לראות אלא עד
החפץ האלהי, וכן חפץ צגי' מלל"ח, והכתוב אומר על יוסף וכל אשר הוא

עושה הי' מלל"ח צידו, וכן הכתוב מפיל הכל על חפץ כאמרו כל אשר חפץ
הי' עשה צממים וצחרץ וגו'. ורצים כאלה אין קץ מורים על החפץ והרלון.
והנה הנביא זוכר החלה מיני אצנים יקרות כמו כדכד וחקדה, וצקוף
זכר אצני חפץ, והם התכלית להגיע לאדם חפלו כמו כי אם צתורת הי'
חפלו וגו'. ועוד חלקם לחי חלקים יצאו ח"י ח"י וסימניך חי חי הוא
יודך במוני היום. ועוד חלקם לע"י ע"י חלקים, יצא חלקיהם ח"ח ח"ח
שמות ויעלו כלם י"ו שמות. ועוד חלקם ל"צ י"צ חלקים, יכו צעלמס שזה
צטוה ויושלמו שלמות אחרונה ולא יעלו ולא ירדו ויהיו י"צ פעמים י"צ
והם קמ"ד, מה שלא היה בן צבל החלקים שחלקת שלא עלו עד כאן אל
הקו השנה צבל חלקיו, כי זה רומז לכל מספרי השם כלם שהם הם שומרים
עלמס, ר"ל המספר הראשון לפי החשבון צמרוצע חוץ מאח"ד לצדו שהוא
ראשון והוא אחרון צטוה כאמרך פעם אחת אחד הוא אחד, והוא הוא
שלא הוסיף ולא גרע, אצל הי' פעמים הי' אינו בן שהם כ"ה ולא שמרו כי
אם הסוף, וכן השאר צאותיות אהוי, שהם לצדם אותיות השם העלמיי, צבל
לד שתגלגלם, והחלקים כלם לא היו בן, שהם פעם אחד קמ"ד, ו"צ פעמים
ע"צ הם קמ"ד, וכן ג' פעמים מ"ח, וכן ד' פעמים ל"ה, וכן ו' פעמים כ"ד,
וכן ח' פעמים י"ח, וכן ט' פעמים י"ו, וצהגיעך ל"צ הושה המספר הראשון
י"צ פעמים י"צ, וע"כ כאמר ז"ה שמי לעולם וז"ה זכרי לדור דור, צהצחת
ז"ה על ז"ה, ז"ה פעמים ז"ה, שהם י"צ פעמים י"צ, ושעולים על כלם
קד"ם, והחלוק המסולש קודו מ"ח והוא מא"ז, ע"כ הורמז קד"ם מפעליו
מא"ז, כי בן מפעליו מסולשים. ולנו עדים רצים עליהם, קדושה מסולשת
צרכה מסולשת, ורצים בהם, והענין שהתורה אומרת י"י קכני ראשית דרכי"ה,
סקודו כדו"ה, קדם מפעל"י"ה, סקודו כדורו, [פי' מפעליו צגי' כדורו] והנה
א"כ הכתוב הנקטר הוא כאלו התורה אומרת שהיא כדור לכל שמו אומר

שהוא כדורו, וקראו כן לפי נסתרו, יי קני ראשית כדור קדם כדורו מאז, כי שמו הוא מהתורה, והתורה היא משמו צקוד כ"צ שהוא י"ו ה"א.

ואחר שגלתי לך קוד כל תיבות השם צמקפרו והודעתך שהם קד"ס תעורר על קוד קדם צבל מקום שתמלאהו, וגם תגלגלהו צמקפרים כמו שתוכל עד שתעלה צידך ממנו חכמה שלא היית יודעה ומכירה מקדם הציטך אל קדם הנזכר, ואם כה תעשה צו וצחצורו תלליח צע"ה ותעלה צידך עוד מקפר תיבות זה השם ותמלא קודם מוחליין [פי' מוחלין צג"י קד"ס], והוא מלין ב"ה השמות, ותמלא מלין האותיות כלם תקע"ו וקודם מלקו"ת [פי' י"צ פעמים וי"ה אותיות כי צבל לירוף יש וי"ה אותיות], מורה שאלה השמות הם מוחלין מלקות, ותמלא מקפר כל האותיות שהוא י"צ פעמים ש"י"צ [פי' י"צ פעמים ב"ו מקפר של שם יהוה עולה ש"י"צ] וקוד ש"י"צ חיד"ש הרי קודם י"צ חד"ש צחדשי השנה, וקודם מניערון ומקפרם ג' אלפים ותשנ"ד, והקוד ולור"ת חד"ס צתרי"א קד"ס, תח"ר עול"ס, צקוד י"י של שני השמות ראש וקוף, שהוא צרכ"ת בהני"ס [פי' כולם צג"י ג' ועוד תשנ"ד]. והנה הקוד מוחלין מלקו"ת, ומכפריין חש"ס ואחר הגלות הם חד"ס הראשון, אשר ממנו הראשי"ס והפני"ס כי האדם הוא שר הפנים, והוא ציין ש"ר הפני"ס. ואומנם הוא מלייר אות [צג"י תשנ"ז] שנקרא ליו"ר אות, [פי' מלייר אות צתמורה הוא ליו"ר חז"ת] וממנו דבר שכל הפועל יחצר מוחלין מלקו"ת שמקפרם קמ"ד ש"ד ע"ו, ומלאם תש"ב שקודו חשתחוו"ה, שצח"תי ישתצ"ה שמו, חצר ישתצח עם הכלל בלומר תש"ב עם תשנ"ז ועשה תש"ב ז"ב [פי' כ"ז היא העודף מן תשנ"ז צערך אל תש"ב] צרי זך אות, וקוד זכות הנפש, זכות לה, לזכותך. י"י אמר חלי צג"י חת"ה, ואיך יתכן לזכות"ה עם התצוו"ה הנמלאת צמכ"תצו.

הנה אחר הראיתי לך דרכי התצווה הנמלאת מחשצון השם אשצו שצו מדרך אל דרך ואגלה לך עוד ענינים צו שהם כצונו

של עולם, והם צית דין של מטה [צג"י תת"ס וכן תכלי"ת, צקש"ת ח"ן, מצח"ת המחשצ"ה, ידיע"ת ש"ס יהו"ה וכן כולם עד שמו"ת העגול] ונקראו תכלית, צקשת חן, מצחנת המחשצ"ה, אשר צידה ידיעת השם, ר"ל ידיעת שם יהו"ה שהיא ידיעת חשצון, והן ידיעות הקפירה, קפירות הידיעה, שהן מיני השמות, שמות העגול כמו שתשמע.

דע כי השם הנכבד הוא צן ארבע אותיות הקדש וכשתגלגלהו מלורף כמו הראוי לו צעצור היותו צעל שתי אותיות כפולות והן ה' ה' יקבל חלי צלירוף הראוי לו וכשתעשה כן יעלה לירופו י"צ שמות. וזה דרך נסתריהם יהיה והוא והיה, יהיה והיה והוא הרי חליו, כפלה יעלה י"צ, ומקפרם ש"י"צ [פי' י"צ פעמים ב"ו של שם יהוה עולה ש"י"צ] ותיצותם עם מקפרם מיטטר"ון [צג"י שכ"ד] ולאותיותם מאל"ז, [פי' די פעמים י"צ] והנה י"צ חד"ש מאל"ז וצקוד ז"ה חד"ש מאל"ז, [צג"י שצ"ע] והוא כל"י מרוצ"ע, ארצ"ע צארצ"ע אותיות מרצע"ן. שצ"ע ש"ס יחיד, הו"א ח"י צש"ס, יהו"ה שמו"ו, והקוד נע"ר חליה"ו, הו"א שכל"י, וכן הולכים כלם על דרך ז"ה חד"ש מאל"ז והקוד הו"א כוכ"צ חד"ש, דרך כוכב מיעקב וקם שצט משראל תרגומו שצט"א [צג"י ש"י"צ] והקוד כוכ"צ שצט"א, הוא כוכבא דשצט, והנה הוא מתגלגל לפי ארכו מעלה ומטה צשני שמות לצד והם והי"ה יהו"ה, זה עולה וזה יורד, והרמוז והיה י"י למלך על כל הארץ וכו', ולפי זה הדרך לריך שתעורר אל שאר דרכיו כלם, כי איך תכלית ידועה ומושגת אללנו לדרכיו הרצים הנפלאים והנסתרים, אלל הנה שמקרתה האפתחות צידך פתח שערי מדע ופתחי צינה וחדרי חכמה עמהם צידיעת השם, ותדע כי כל י"צ שמות יורוך שהשם אינו גוף ולא כח צגוף, אלל פועל צעד"ס [צג"י קכ"ד] כי פעלו צעד"ן, ואולם מקומו צכס"א הכצו"ד [צג"י ק"כ] וכן מקומו צצט"ע הל"צ. והצן כל מה

שהעירותך עליו וחצר שכלך ודעתך אל השם ויעזרך השם, שחס באת
ליטהר תמלא שמסייעין אותך מהשם.

ודע שהשם י"ת שהוא עלת כל במלא וסבת כל שכל נפרד וזכתי
נפרד הוא מקום עולמו ואין עולמו מקומו, והעד מעונה אלהי קד"ס, והענין
היותו י"ת מעון עולמו אלו רוכים לומר שהוא לורת העולם והוא פועלו
בראשיתו והוא תכלית מליחותו, וע"כ מוכים בעלי הקבלה עשר ספירות שהן
עשר הויות מוצות אללכו על השם י"ת צקוד האות הראשון של שמו הכבוד
וע"כ המעשרות, וכל דבר שבקדושה אינו פחות מעשרה, ולא עלה משה
למעלה מעשרה, ולא ירדה שבינה למטה מעשרה, וקוד טפח"ס, זמני"ס,
אמוני"ס, ומלכ"ס, [פ"י צנינו קמ"ז] וקוד כל ספירה מחשבה [פ"י צנינו
שנ"ה]. ואלו הן עשר מדות, כח"ר עליון, גדול"ה, גבור"ה, תפאר"ת, כל"ח,
הו"ד, הס"ד, פח"ד, אמי"ת, מלכו"ת. וזהם נכללים שאר המדות, כמו שבועשרת
הדברים נכללין כל המלות, ובעשרה מאמרות נכללין כל הצריות, כן בעשר
ספירות נכללו כל השכלים. ואלו הן עשר הויות, עלמו, חבמות, רלונו, יכלתו,
מליחותו, קדמותו, נלחותו, היותו, אחדותו, מעלתו. אלו עשר הויות הם
הואי והוא הם. כי אינם דברים נבדלים מעלמו ויהיו צו או לו, אבל כלם
הם הם עלמו והוא עלם אחד יחיד ומיוחד בכל לך יחוד, ואנחנו בני דעת
מעוטה, חס היינו אומרים בפנינו או חושבים בלצנו ענין יחודו לא היינו
משיגים מעלתו בדברינו ולא בליור שכלנו, כי לא יכיל שכלנו את עלמו כאשר
עלמו מפיל אותנו ושכלנו ועלמותנו. שאלו היינו משיגים זה היתה לנו
השגתו והיינו אנחנו הוא. וזה נמנע מזולתו להסיג עלמותו, ועל כן אנחנו
מצארים אותו בעינינו מורים לנו מעלת עלמותו כפי ליור דעתנו בקלור
לישב ענינו בלצנו להכירו ולחצה אותו ולדקה צו ולירא ממנו כל הימים
אשר אנחנו חיים על פני האדמה ולשרתו ולצרך בשמו, צרוך כבוד ה' ממקומו.

ועם זה אולי נזכה לפניו בעצור שמו הגדול ליום מועד, צרוך שם כבוד
מזכותו לעולם ועד.

[הערה. אור אהרן יעללינעק: המאמר הזה מלאחי בקוצן כ"י
אשר היה לי לאחזה ואיננו נרשם עליו שם המוצר אבל הוא מרי אצרהם
אצולעפיא, הוא שיטתו ורוחו הגיונו וקגונו, יקר מאד ועולה בקנה אחד
עם ספרו ח"י עה"צ על שם המפורס ופירשתי את המאמר הקתום כפי
יכלתי.]

— 36 —